

Krigsminister Taf for de udførlige Oplysninger, han gav. Det tilfredsfiller mig navnlig over for den fornemme, for ikke at sige høifornemme Holdning, som den ærede Ordfører indtog med Hensyn til det Spørgsmaal. Det var, som om dette var noget, som det laa under det ærede Medlems Bærdighed som Ordfører for Finansudvalget at bestæftige sig med. Jeg har dog taget mig det forholdsviis let, efter at have hørt den ærede Minister nedlade sig til at give os en dog ret udførlig og omstændelig Forklaring om den Ting. Jeg tror, at den ærede Ordfører tager fejl, naar han mener, at det er et ligegyldigt Spørgsmaal. Alle andre Steder i Verden vilde man anse det for en meget betydelig og graverende Sag, at en ret betydelig Del af et Fæstningsværk paa den Maade udleveres til privat Brug; men det synes, at den ærede Ordfører ikke har noget som helst Blik for den Side af Sagen. Om det er, fordi han regner Fæstninger for ikke at være en sur Sild værd, ved jeg ikke, men efter den højtidelige Alvor, hvormed den ærede Ordfører ellers optræder, synes jeg ikke, at det lignede ham ganste at affærdige Spørgsmaalet paa den Bøi. Den ærede Minister vidste ikke, hvad der kunde komme ud af Forretningen med Kjøbenhavns Fækalier, thi det er nok nærmest det, det drejer sig om. Det synes at være noget vanskeligt her at faa den rette Forbindelse over Land og Sø. Jeg vilde, om det maa være mig tilladt, gerne give den ærede Minister et Raad i saa Henseende. Jeg vil henstille, navnlig da der nu i Kjøbenhavn er saa stærk Diskussion om, hvorledes man skal blive af med de noksom berømte Fækalier, om han ikke herved kan hjælpe Kjøbenhavn. Hvad om han overdækkede sin Kanal og paa den Maade omdannede den til en stor Kloaf? Saa havde vi jo et godt Afvandingssystem. Det er blot en Henstilling, jeg skal gøre til den ærede Minister. Hvis han saa tilmed kunde faa Magistraten i Kjøbenhavn til at indføre Vandklojetter, saa havde vi Systemet fuldstændigt. Den ærede Minister gav en Grund til, at han ikke svarede ved 2den Behandling. Han sagde, at det forekom ham lidt underligt at spørge, hvorvidt der var kommet Penge ind for den Ting. Det undrer mig i høj Grad. Saa vidt jeg ved, tager den ærede Minister Betaling for, at man kan faa Lov til at spadserere paa Kastelsvolden; man giver 4 eller maaſte 2 Kr. for at faa Lov til at spadserere paa den ærede Ministers Bolde der. Og vil man føre ad Langelinie, saa har man i alt Fald tilbligere maattet betale Køreført, og det maa man formodentlig endnu. Det vilde derfor ikke være mær-

feligt, om den ærede Krigsbestyrrelse vilde have Erstatning for at overlade sine Bænde til Besejling af almindelig civile Folk. Det er altsaa et ganste naturligt Spørgsmaal under Finansministeriets Budget, om Finansministeren faar nogen Indtægt deraf. Finansministeren faar sikkert en Indtægt, eller maaſte gaar det i Krigsministeriets Kasse, men det kommer i alt Fald den almindelige Balance til gode, at civile Folk spadserer paa Kastelsvolden eller føre langs Langelinie. Et æret Medlem ryfter paa Hovedet; jeg tror, at det ærede Medlem ikke har nogen Anledning dertil . . .

Formanden (Høgsbro): Jeg tror ikke, det ærede Medlem har nogen Anledning til at bryde sig om, hvad andre Medlemmer gøre.

Korsgaard: Jo, jeg vil nødig lade det ærede Medlem være i Tvivl, da det er et særligt sagkundigt Medlem paa det Omraade, der her er Tale om; det er et militært Medlem, der sidder lige overfor mig.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa holde sig til Sagen.

Korsgaard: Ja, det er netop Sagen . . .

Formanden (Høgsbro): Det er mig, der skal dømme derom, ikke det ærede Medlem.

Korsgaard: Jo, det er en militær Sag, der her er Tale om . . .

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa holde sig til den foreliggende Sag og ikke komme ind paa andet.

Korsgaard: Ja, jeg skal holde mig fuldstændig til Sagen, til Spørgsmaalet om Krigsministerens Kanal og Kastellet. Hvad jeg vil sige til den ærede Minister var, at han ikke maa undre sig over, at jeg stillede Spørgsmaalet under Finansministeriets Budget, thi efter mit Kendskab til Forholdene maatte jeg antage, at naar der gives en Tilladelse af Staten, saa maa der betales derfor. Den ærede Minister har følt sig lidt ubehageligt berørt ved min Bemærkning derom, idet han deri saa en Instigation om, at Medlemmer af Krigsministeriet vilde stikke noget i Lommen. Jeg har ikke tænkt mig, at de Hæxer vilde stikke noget i Lommen. For saa vidt den ærede